

Cauza C-562/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții****Data depunerii:**

11 septembrie 2023

Instanța de trimitere:

Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenia)

Data deciziei de trimitere:

24 august 2023

Reclamantă:

T-2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o.

Pârâtă:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije

Obiectul procedurii principale

Acțiune introdusă în fața Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) prin care se solicită anularea deciziei de respingere a unei cereri de prelungire a valabilității unei decizii privind alocarea de frecvențe radio; Codul european al comunicațiilor electronice; predictibilitatea reglementară pentru titularii de drepturi; natura clară, precisă și necondiționată a unei dispoziții a dreptului Uniunii; aplicabilitatea directă a dispozițiilor dreptului Uniunii

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii; articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

- 1) Alineatele (1) și (2) ale articolului 49 din Directiva CECE [Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice] sunt clare, necondiționate și suficient de precise pentru a permite persoanelor fizice să le invoce în procedurile în fața autorităților administrative naționale și a instanțelor naționale?
- 2) Alineatele (1) și (2) ale articolului 49 din Directiva CECE trebuie să se aplice și prelungirii drepturilor individuale de utilizare a SFR [spectrul de frecvențe radio] care au fost atribuite înainte de intrarea în vigoare a Directivei CECE și care sunt criteriile generale aplicabile în acest caz pentru a stabili dacă un drept individual trebuie să fie prelungit?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2): pentru a aprecia durata adecvată a drepturilor individuale de utilizare a SFR care au fost acordate în perioada de valabilitate a „Directivei privind autorizarea” [Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice] și, prin urmare, în ceea ce privește posibilitatea prelungirii acestora, trebuie aplicată dispoziția de la articolul 5 alineatul (2) din Directiva privind autorizarea sau articolul 5 alineatul (2) al patrulea paragraf din Directiva de modificare a Directivei privind autorizarea [Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice]? Aceste dispoziții sunt suficient de clare, necondiționate și precise pentru a permite să se aprecieze pe baza lor caracterul adecvat al duratei unui drept individual de utilizare a SFR?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3): care sunt criteriile care trebuie să se aplice pentru a aprecia caracterul adecvat al duratei dreptului individual de utilizare a SFR sau obligația de prelungire a acestuia?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1), 2) sau 3), în cadrul deciziei de prelungire, trebuie să se țină seama de faptul că posibilitatea unei prelungiri după cei 15 ani era exclusă în mod expres de dispozițiile naționale în vigoare la momentul încetării dreptului de utilizare?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), în special articolul 5;

Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva de modificare a Directivei privind autorizarea), în special articolul 3;

Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (Directiva CECE), în special articolul 49, articolul 50 alineatul (1) și articolul 124

Dispozițiile naționale invocate

Articolul 155 din Constituția Republicii Slovenia prevede:

„Legile, alte norme și actele cu caracter general nu pot avea efecte retroactive. Numai legea poate să prevadă că unele dintre dispozițiile sale specifice au efect retroactiv, în cazul în care interesul public impune aceasta și nu se aduce atingere drepturilor dobândite.”

Zakon o elektronskih komunikacijah [Legea privind comunicațiile electronice] (ZEKom)

Articolul 50 din ZEKom prevede:

„(1) Decizia de alocare a frecvențelor radio este luată de Agenție pentru o perioadă determinată, mai precis pentru o perioadă maximă de 15 ani, cu excepția alocării frecvențelor radio destinate serviciilor de radiotelefonie mobilă aeronautică și maritimă.

[...]”

Articolul 51 din ZEKom prevede:

„Valabilitatea unei decizii de alocare a frecvențelor radio poate fi prelungită la cererea titularului acesteia în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la momentul expirării valabilității sale pentru utilizarea frecvențelor radio respective.”

Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1), care a înlocuit ZEKom la 15 ianuarie 2013 și a rămas aplicabilă până la 9 noiembrie 2022, deoarece la 10 noiembrie 2022 a intrat în vigoare Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2), prin care Directiva CECE a fost transpusă în ordinea juridică națională.

Articolul 53 alineatul (1) din ZEKom-1 prevede:

„Decizia privind alocarea frecvențelor radio se adoptă de către Agenție pentru o perioadă determinată, cu respectarea unei perioade corespunzătoare, necesară pentru amortizarea investițiilor și, în orice caz, pentru o perioadă maximă de 15 ani, cu excepția alocării frecvențelor radio destinate serviciilor de radiotelefonie mobilă aeronautică și maritimă.”

Articolul 54 alineatele (1), (5) și (6) din legea menționată prevedea:

„(1) Valabilitatea deciziei privind alocarea frecvențelor radio, cu excepția deciziilor de alocare a frecvențelor radio în vederea garantării furnizării de servicii publice de comunicații către utilizatorii finali, poate fi prelungită la cererea titularului în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile impuse la momentul încetării valabilității sale pentru utilizarea acestor frecvențe radio și ținând seama, de asemenea, de finalitățile prevăzute la articolele 194, 195, 196 și 197 din prezenta lege.

[...]

(5) În cazul în care se acordă o prelungire, agenția adoptă o nouă decizie privind alocarea frecvențelor radio.

(6) Valabilitatea deciziei privind alocarea frecvențelor radio destinate îndeplinirii cerințelor de măsurare, de certificare și a altor verificări ale echipamentelor radio, precum și a deciziei privind alocarea frecvențelor radio destinate evenimentelor publice nu poate fi prelungită.”

Articolul 240 din ZEKom-1 prevedea că deciziile pronunțate în temeiul ZEKom puteau face obiectul unei modificări, al unei anulări sau al unei încetări în condițiile și potrivit modalităților prevăzute de ZEKom-1.

În schimb, articolul 307 din ZEKom-2 prevede că deciziile emise în temeiul ZEKom-1 și care vizează termene care nu expiraseră încă la momentul intrării în vigoare a ZEKom-2 fac obiectul unei modificări, al unei anulări sau al unei încetări în condițiile și potrivit modalităților stabilite de această din urmă lege.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Societatea T-2 d.o.o. (T-2 societate pentru crearea, dezvoltarea și comercializarea de comunicații electronice și echipamente aferente Srl), reclamanta, era titulara unui drept individual de utilizare a următoarelor frecvențe radio: de la 1935 MHz la 1950 MHz și, în combinație, de la 2125 MHz la 2140 MHz și de la 1910 MHz la 1915 MHz, care i-au fost alocate pentru perioada 21 septembrie 2006 - 21 septembrie 2021 printr-o decizie care vizează asigurarea serviciilor publice de comunicații destinate utilizatorilor finali (denumită în continuare „decizia de alocare a frecvenței radio” sau „DAFR”). Prin cererea din 20 august 2021, reclamanta a solicitat prelungirea validității DAFR în ceea ce privește partea în

care se referă la perechea de frecvențe în duplex de la 1935 MHz la 1950 MHz și de la 2125 MHz la 1950 MHz.

- 2 La 1 octombrie 2021, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije [Agenția pentru rețele și servicii de comunicații a Republicii Slovenia], pârâta, a respins cererea de prelungire a DAFR pentru motivul că, în temeiul ZEKom-1, nu era posibil să se prelungească peste cei 15 ani durata de valabilitate a DAFR destinată garantării serviciilor de comunicații către utilizatori finali. Potrivit pârâtei, dispoziția de la articolul 49 din Directiva CECE, invocată de reclamantă, nu poate fi aplicată în ceea ce privește decizia privind prelungirea, întrucât nu este completă din punct de vedere juridic. Această dispoziție constituie în parte o normă deschisă, în măsura în care trebuie completată cu conținuturi concrete și lasă, de asemenea, statelor membre o marjă de apreciere în ceea ce privește modul în care trebuie transpusă în dreptul național. De exemplu, Republica Slovenia a decis că nu va transpune deloc articolul 49 alineatul (2) din Directiva CECE în noua lege, ci a prevăzut deja o durată a drepturilor de 20 de ani.
- 3 Pârâta susține că, în conformitate cu articolul 49 din Directiva CECE, prelungirea automată a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio (denumită în continuare „SFR“), astfel cum este propusă de reclamantă, nu este nici măcar prevăzută. În plus, prelungirea duratei [drepturilor de utilizare] individuale, în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) din Directiva CECE, pentru a asigura previzibilitatea normativă pe o perioadă de 20 de ani, a fost prevăzută pentru prima dată numai în temeiul directivei respective. Aceasta înseamnă însă că cerințele pentru prelungire trebuie să fie cunoscute deja la momentul alocării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio. Alocarea frecvențelor radio în cauză în cursul anului 2006 nu impunea îndeplinirea acestor cerințe.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 4 Reclamanta a introdus o acțiune în anularea deciziei prin care pârâta a respins cererea sa de prelungire a validității DAFR. În acțiunea sa, aceasta arată că pârâta ar fi trebuit, în temeiul articolului 49 alineatul (2) din Directiva CECE, în cazul deciziilor de alocare a frecvențelor radio pentru care este stabilită o durată de valabilitate de 15 ani, să facă posibilă, înainte de expirarea acestora, prelungirea lor cu o perioadă suplimentară de 5 ani, dat fiind că reglementarea cuprinsă în ZEKom-1 este vădit contrară Directivei CECE. În opinia sa, dispoziția de la articolul 49 alineatul (2) din această directivă este clară, precisă și necondiționată, motiv pentru care este direct aplicabilă și efectivă. Scopul acestei dispoziții este de a asigura securitatea juridică în beneficiul titularilor de drepturi actuali, precum și previzibilitatea normativă pentru o perioadă de cel puțin 20 de ani. Ea arată că, pentru acest motiv, autoritatea de reglementare este obligată, atunci când drepturile au fost atribuite pentru o perioadă de 15 ani, să efectueze o procedură de reînnoire cu cel puțin 2 ani înainte de scadență. Reclamanta subliniază că Directiva CECE este obligatorie pentru Republica Slovenia de la data publicării

sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, și anume începând din decembrie 2018. În plus, aceasta susține că directiva menționată nu limitează aplicarea articolului 49 alineatul (2) la simpla prelungire a acestor drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio care au fost alocate după intrarea în vigoare a directivei menționate, ci se aplică și drepturilor acordate înainte de adoptarea acesteia care nu au expirat încă la momentul intrării sale în vigoare. Prin urmare, pârâta ar fi trebuit, în temeiul dispoziției menționate din Directiva CECE, să mai facă posibilă, începând cu 21 decembrie 2020, pentru titularii de drepturi care le-au fost acordate pentru o perioadă mai scurtă de 20 de ani, o prelungire a valabilității acestora până la 20 de ani. Acest lucru este valabil și pentru reclamantă, întrucât perioada de 15 ani pentru care a primit frecvențele radio în litigiu a expirat la 21 septembrie 2021, astfel încât dreptul său nu dispăruse încă la momentul intrării în vigoare a Directivei CECE sau la data expirării termenului de transpunere a acesteia. Reclamanta solicită Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei la agenția pârâtă pentru o nouă decizie.

- 5 În memoriul său în apărare, pârâta susține că articolul 49 alineatul (2) din Directiva CECE este o normă de aplicare condiționată și că aceasta lasă statelor membre o putere discreționară, în măsura în care nu impune acordarea unei prelungiri automate. De asemenea, pârâta susține că prelungirea duratei [drepturilor de utilizare] individuale pentru serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă este prevăzută pentru a garanta previzibilitatea normativă numai pentru frecvențele radio care au fost alocate de la intrarea în vigoare a Directivei CECE și că această dispoziție nu poate fi aplicată retroactiv. Pârâta subliniază că condițiile de acordare a prelungirii ar fi trebuit să fie cunoscute din momentul acordării dreptului de utilizare a frecvențelor radio și, prin urmare, la data de 9 iunie 2006, atunci când cererea publică de ofertă referitoare la frecvențele respective a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Slovenia. Din moment ce cererea de ofertă menționată și, ulterior, DAFR nu prevedeau posibilitatea prelungirii, DAFR în discuție, având în vedere modul de redactare a articolului 49 din Directiva CECE, nu poate fi prelungită.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 6 În prezenta cauză se ridică problema dacă trebuie asigurat efectul deplin al Directivei CECE prin prelungirea DAFR sau dacă normele privind durata drepturilor individuale de utilizare a SFR prevăzute de această directivă se aplică doar drepturilor care au fost acordate după intrarea în vigoare a aceleiași directive. În caz contrar, se ridică problema dacă este necesar să se asigure efectul deplin al Directivei privind autorizarea, apreciind dacă este necesară prelungirea DAFR în discuție.
- 7 Circumstanțele decisive relevante *in iure* în prezenta cauză sunt următoarele:

- 1) pârâta a adoptat DAFR la 21 septembrie 2006 pentru o perioadă de 15 ani, și anume până la 21 septembrie 2021;
 - 2) la data acordării dreptului, și anume 21 septembrie 2006, în Uniunea Europeană era în vigoare Directiva privind autorizarea, care prevedea că durata dreptului de utilizare, în cazul în care acesta este acordat pentru o perioadă limitată, trebuie să fie adaptată la serviciul în cauză; cu toate acestea, în Republica Slovenia era în vigoare ZEKom, care permitea prelungirea oricărui DAFR după cei 15 ani, dacă erau îndeplinite toate condițiile prevăzute la momentul expirării acestei decizii pentru utilizarea frecvențelor radio respective;
 - 3) la data de 21 septembrie 2021, atunci când valabilitatea DAFR a încetat, în Uniunea Europeană era în vigoare Directiva CECE, care nu impune în mod expres statelor membre modul în care acestea trebuie să reglementeze regimul de prelungire a drepturilor individuale de utilizare a SFR care nu au fost acordate pe durata acestei directive, ci înainte de aceasta, dar care sunt încă valabile la data intrării în vigoare a directivei menționate;
 - 4) la data de 21 septembrie 2021, în Republica Slovenia trebuia să se aplice ZEKom-1, care, în cazul dreptului individual de utilizare a SFR acordat în vederea garantării serviciilor publice de comunicații către utilizatorii finali, excludea în mod expres posibilitatea prelungirii după cei 15 ani;
 - 5) la momentul încetării valabilității DAFR (21 septembrie 2021), Republica Slovenia nu transpusesese încă Directiva CECE în dreptul său intern, transpunere pe care ar fi trebuit să o efectueze cel târziu la 20 decembrie 2020.
- 8 În consecință, decizia în prezenta cauză depinde în întregime de aspectul dacă articolul 49 alineatele (1) și (2) din Directiva CECE este direct aplicabil, astfel încât dreptul de utilizare trebuie, ca regulă generală, după expirarea unui termen de 15 ani, să fie prelungit cu încă 5 ani, precum și de aspectul dacă această dispoziție se aplică (și) acelor drepturi individuale de utilizare a SFR acordate înainte de intrarea în vigoare a Directivei CECE și care nu au încetat să existe la momentul intrării în vigoare a acesteia, sau dacă articolul 5 din Directiva privind autorizarea este direct aplicabil drepturilor încă existente și este necesar, la momentul încetării DAFR, să se aprecieze caracterul adecvat al duratei sale sau al unei perioade rezonabile pentru amortizarea investițiilor, pentru motivul că această dispoziție se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia este exclusă prelungirea peste cei 15 ani, fără a ține seama de caracterul adecvat al duratei sau de amortizarea investițiilor.
- 9 Este incontestabil faptul că Republica Slovenia nu a transpus prompt Directiva CECE în dreptul său intern. Acesta este motivul pentru care Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) are îndoieli cu privire la caracterul necondiționat și precis al dispozițiilor articolului 49 alineatul (2) primul, al doilea, al treilea și al patrulea paragraf din Directiva CECE. În scopul deciziei din prezenta cauză, este decisiv să se stabilească modul în care trebuie interpretată noțiunea de

„previzibilitate normativă pentru titularii drepturilor”. Reclamanta o interpretează în sensul că este necesar să se acorde dreptul pentru o perioadă de 15 ani, dar că previzibilitatea de 20 de ani este garantată prin recunoașterea necesității de a prelungi dreptul menționat cu încă 5 ani, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) din directiva menționată, cu excepția cazului în care se stabilește că această prelungire nu ar fi conformă cu criteriile generale prevăzute la articolul 49 alineatul (2) al treilea paragraf literele (a) sau (b) din aceeași directivă sau cu excepția cazului în care autoritatea competentă a inițiat împotriva titularului o acțiune în executare pentru nerespectarea condițiilor aferente drepturilor de utilizare, în sensul articolului 49 alineatul (2) al patrulea paragraf.

- 10 Potrivit instanței de trimitere, nu este clar dacă statele membre sunt libere să stabilească în ce condiții vor garanta previzibilitatea de 20 de ani a dreptului de utilizare, și anume în ce condiții vor asigura, dacă vor decide că valabilitatea dreptului menționat este de 15 ani, o prelungire a acestuia cu încă 5 ani. În plus, instanța ridică, de asemenea, problema dacă Directiva CECE este suficient de precisă, astfel încât să își poată întemeia decizia pe aceasta.
- 11 Prin urmare, se ridică problema dacă directiva menționată autorizează statele membre să decidă care sunt condițiile pe care le vor lua în considerare cu ocazia prelungirii dreptului. În acest sens pledează în special articolul 49 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva CECE, care prevede că statele membre pun la dispoziția tuturor părților interesate, chiar înainte de acordarea dreptului, criteriile generale pentru prelungirea duratei drepturilor de utilizare și precizează în continuare cerințele la care pot face referire astfel de criterii generale. Astfel, dacă condițiile stabilite prin directiva menționată s-ar aplica în mod direct, punerea la dispoziție a unui acces special la aceste criterii nu ar fi necesară, trebuind să se considere că criteriile, dacă figurează într-o normă deja publicată, sunt cunoscute sau trebuie să fie cunoscute de către cei cărora le sunt destinate.
- 12 Pe de altă parte, această instanță ridică problema dacă directiva însăși stabilește condiții generale care trebuie respectate cu ocazia prelungirii (garantarea concurenței, utilizarea eficientă a SFR, stimularea inovațiilor și a investițiilor, capitalul investit). Dar, mai presus de toate, instanța consideră că nu este clar dacă statul poate decide, pe baza aprecierii sale discreționare, că prelungirea depinde de amploarea investițiilor realizate în infrastructuri sau dacă directiva însăși prevede că această condiție și, așadar, amortizarea capitalurilor investite este esențială pentru prelungire, întrucât acest punct de vedere reiese atât din alineatul (1), cât și din alineatul (2) al articolului 49; această instanță ridică, de asemenea, problema relației dintre diferitele criterii, adică ce criteriu ar trebui să fie preponderent față de celelalte sau dacă statele membre sunt libere să definească acest aspect (numai) atunci când transpun directiva.
- 13 În ipoteza în care Curtea ar răspunde afirmativ la întrebarea dacă articolul 49 alineatele (1) și (2) din Directiva CECE are efect direct în raporturile juridice verticale, Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) solicită, de asemenea, să se stabilească dacă această directivă impune o previzibilitate de 20 de ani sau o

prelungire cu alți 5 ani a unui drept cu o durată de 15 ani (în anumite condiții) și pentru acele drepturi individuale de utilizare a SFR acordate înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate. Astfel, articolul 124 din Directiva CECE nu prevede nicio normă tranzitorie pentru aceste drepturi și, cu toate acestea, instanța nu este în măsură să deducă scopul acestei directive în ceea ce privește aceste raporturi nici măcar din considerentele aceleiași directive. Faptul că această directivă nu se aplică retroactiv ar putea rezulta cel mult din articolul 49 alineatul (2) al treilea paragraf din directiva menționată, care prevede că criteriile de prelungire trebuie să fie cunoscute înainte de acordarea drepturilor, precum și din al patrulea paragraf al aceleiași dispoziții, potrivit căruia procedura de prelungire începe cu cel puțin doi ani înainte de data expirării. Într-adevăr, pentru drepturile care expiră mai devreme de doi ani de la intrarea în vigoare a Directivei CECE, nu este posibil să se asigure această perioadă.

- 14 În plus, instanța ridică problema dacă, în lumina dispozițiilor articolului 50 alineatul (1) din Directiva CECE, decizia privind prelungirea poate fi afectată de faptul că posibilitatea de prelungire a dreptului era exclusă în mod expres în temeiul legii în vigoare la momentul încetării dreptului respectiv.
- 15 În cazul unui răspuns negativ la întrebarea dacă Directiva CECE se aplică prelungirii drepturilor de utilizare individuală a SFR acordate înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate, Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) ridică problema dacă este necesar, eventual, să se asigure același efect precum cel prevăzut de această directivă pe baza normei în vigoare la momentul acordării dreptului, prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind autorizarea, în temeiul căreia durata dreptului trebuie să fie adecvată serviciului în cauză, sau ținând cont de faptul că este necesar un termen adecvat pentru amortizarea investițiilor, atunci când această dispoziție este necondiționată și clară și nu necesită adoptarea unui act al instituțiilor Uniunii sau al statelor membre. Astfel, Upravno sodišče (Tribunalul Administrativ) are cunoștință de jurisprudența Curții, care, în cauza C-205/20, a statuat că dispoziția de la articolul 20 din Directiva 2014/67, potrivit căreia sancțiunile pecuniare prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare, are efect direct. Adecvarea și proporționalitatea sunt noțiuni comparabile din punctul de vedere al clarității și al lipsei condiționalității. În cazul în care s-ar aplica dispozițiile menționate ale Directivei privind autorizarea sau ale Directivei de modificare a Directivei privind autorizarea, instanța de trimitere ridică problema criteriilor care trebuie aplicate pentru prelungirea unui drept individual de utilizare a SFR.